

Vlaamse Regering

uw kenmerk: OMV/2024022921

ons kenmerk: 310656

BEROEPSCHRIFT

1. De **vzw CLIMAXI**, met zetel te 9550 Herzele, Groenlaan 39-41, KBO: 0824.415.965
2. De **vzw GRONDRECHT**, met zetel te 2070 Zwijndrecht, Alfred Oststraat 13, KBO: 0786.539.742
3. De heer **Toon PENEN**, wonende te 2070 Zwijndrecht, Alfred Oststraat 13

beroepsindieners

voor wie optreedt Larmuseau@Omgevingsrecht bv, met name mr. Isabelle Larmuseau, met kantoor te 9940 Sleidinge, Dellaertsdreef 9, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan,

tekenen hierbij overeenkomstig 90 *juncto* artikel 52 e.v. van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet) en artikel 108 e.v. van het besluit van 27 november 2015 van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningbesluit) administratief beroep aan tegen:

het besluit van 22 augustus 2024 van de deputatie van de provincie Antwerpen houdende bijstelling van de bijzondere milieuvoorwaarden voor de exploitatie van het chemisch bedrijf van de bv 3M Belgium, inrichtingsnummer omgevingsloket 20170529-0025, gelegen te 2070 Zwijndrecht, Canadastraat 11 en 2050 Antwerpen, Canadastraat 11, met bijzondere lozingsnormen voor ultrakorteketen PFAS (stuk 1).

Overeenkomstig artikel 90, § 1, laatste lid, Omgevingsvergunningsdecreet **schorst** dit beroep het bestreden besluit.

I. ONTVANKELIJKHEID

1. Overeenkomstig artikel 54, lid 1, 3° Omgevingsvergunningsdecreet is het beroep tijdig ingediend, binnen een termijn van dertig dagen na de **aanplakking op 11 september 2024**, (stuk 2), na betaling van een dossiertaks van 100 euro (stuk 3). Een afschrift van het beroepschrift werd via het omgevingsloket gelijktijdig overgemaakt aan de vergunningsaanvrager, aan de deputatie van de provincie Antwerpen en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht en de stad Antwerpen.

II. BETROKKEN PUBLIEK

2. Overeenkomstig artikel 53, aanhef en 2° Omgevingsvergunningsdecreet tekenen beroepsindieners beroep aan, in hun hoedanigheid van betrokken publiek. Overeenkomstig artikel 2, lid 5, van het Verdrag van Aarhus, worden eerste en tweede beroepsindieners als niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en die voldoen aan de eisen van intern recht, **van rechtswege** geacht belanghebbende te zijn. Samen met derde beroepsindiener, PFAS-slachtoffer en oprichter van de vzw Grondrecht, ijveren eerste en tweede beroepsindieners sinds het losbarsten van het PFAS-schandaal voor het in kaart brengen van de **gezondheidsgebruiksruimte** in de omgeving van 3M.

III. SITUERING

3. Bij **besluit van 25 januari 2001** (MLAV1/00-345) verleende de deputatie van de provincie Antwerpen aan 3M een **milieuvergunning** voor het verder exploiteren van een chemisch bedrijf voor een termijn van twintig jaar **verstrekkend op 25 januari 2021**.
4. Bij **besluit van 17 september 2020** (OMV/2020020441) verleende de deputatie van de provincie Antwerpen een **'eeuwigdurende' omgevingsvergunning** aan 3M voor het verder exploiteren van een chemisch bedrijf.
5. Deze 'eeuwigdurende' omgevingsvergunning werd **niet voorafgegaan door een project-MER**. Dat achtte de deputatie van de provincie Antwerpen niet nodig:

*'De vergunningsaanvraag heeft betrekking op een activiteit die voorkomt op de lijst van bijlage III bij het besluit van de Vlaamse Regering dd. 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening. Het aanvraagdossier werd daarom tijdens het ontvankelijk- en volledigheidsonderzoek **getoetst aan de criteria van bijlage II van***

het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM). Er werd geoordeeld dat het project niet MER-plichtig is.'

6. **Ondanks het gebrek aan project-MER** verleende de deputatie van de provincie Antwerpen in de omgevingsvergunning van 17 september 2020 **waanzinnig hoge lozingsnormen voor PFAS-verbindingen:**

- PFBS 3.700 µg/l
- PFHpA 15 µg/l
- PFHxA 30 µg/l
- PFHxS 40 µg/l
- PFOA 40 µg/l
- PFOS 30 µg/l
- PFOSA 10 µg/l
- PFPA 32 µg/l
- PFBA 5.000 µg/l

7. **Van de lozing van de – nochtans toen reeds in het grondwater en in de leidingen van 3M verpletterend aanwezige¹ – ultrakorteketen PFAS-verbindingen werd op 17 september 2020 met geen woord gerept**, noch door 3M noch door de adviesverlenende overheidsorganen noch door de vergunningverlenende overheid.

8. Er was een **PFAS-schandaal** voor nodig – leidend tot een *post factum* **veroordeling van het Vlaams Gewest en de OVAM** bij vonnis van 19 september 2024 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel – om de provinciale en Vlaamse overheid tot (een eerste²) **PFAS-inzicht** te brengen.

9. Hoewel Nederland steevast niet wordt betrokken bij vergunningsprocedures zoals de voorliggende – **ondanks de onmiskenbare grensoverschrijdende effecten** – was het de Nederlandse minister van Infrastructuur en Waterstaat Mark Harbers die Vlaanderen, met adviezen van 18 februari 2022 en 7 juni 2022 over de PFAS-lozingsnormen voor Indaver, wees op het feit dat **ook PFAS-lozingen van 100 ng/l in de (Wester)schelde leiden tot een door de Kaderrichtlijn Water verboden achteruitgang** en dat Vlaanderen niet over een **wettige impactbeoordelingsmethodiek** beschikt voor PFAS-lozingen.

10. In zijn **Notitie 'Emissie en verspreiding van PFAS van afvalverbrandingsinstallatie Indaver' van 30 november 2022³** wees het Nederlandse Rijksinstituut voor Volksgezondheid

¹ Zie stuk 1, p. 40: *'Tijdens een overleg op 7 februari 2024 bevestigde 3M dat er geen ultrakorte PFAS werden gemeten in het procesafvalwater, maar dat ze wel werden gemeten in het bodemsaneringswater van de P&T en ook nog afkomstig kunnen zijn uit de leidingen'.*

² Het inzicht in de problematiek van de ultrakorteketen PFAS-verbindingen is in Vlaanderen nog steeds afwezig, zie de **manifest onjuiste/onwettige rapportage- en bepalingsgrenzen** voor ultrakorteketen PFAS-verbindingen opgenomen in de nieuwe Vlaamse analysemethode WAC/IV/A/026 (zie verder).

³ https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2023Z02411&did=2023D05560, p. 18.

en Milieu (RIVM) er bovendien op dat Vlaanderen (lees: de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) **in de Vlaamse analysemethode WAC/IV/A/025 onjuiste rapportage- en bepalingsgrenzen voor PFAS hanteert:**

'De Vlaamse analysemethode WAC/IV/A/025 voor de gehaltebepaling van PFAS in drink-, grond-, oppervlakte- en afvalwater, die voor de laatste ontwerpversie na goedkeuring van het Vlaamse ministerie per 1 maart 2023 in werking treedt, bevat bepalingsgrenzen van 10 ng/l voor drink-, grond- en oppervlaktewater en 20 ng/l voor afvalwater. Van negen PFAS stoffen is de nauwkeurigheid kleiner, zodat hiervoor een bepalingsgrens van 50 ng/l is vastgesteld. In dit voorschrift zijn de bepalingsgrenzen vergelijkbaar met de limit of quantification (LOQ) ofwel 3 maal de LOD. De LOD komt dan uit op afgerond 3 ng/l voor drink-, grond- en oppervlaktewater en 7 ng/l voor afvalwater.

De WAC/IV/A/025 verwijst in de referentielijst naar de internationaal gestandaardiseerde analysemethode ISO 21675:2019. Deze ISO normvoorschrift bevat een meer uitgebreide beschrijving van de analysemethode voor de gehaltebepaling van ongefiltreerd drink-, grond-, oppervlakte-, zee- en afvalwater. De LOQ ofwel de bepalingsgrens van de meeste van in totaal 29 PFAS stoffen is haalbaar tot 0,2 ng/l. De LOD is afgerond 0,1 ng/l. De indruk ontstaat dat de LOD van de ISO analysemethode tenminste een factor 10 tot maximaal een factor 70 lager is dan die van de Vlaamse analysemethode.'

11. De boodschap van het Nederlandse Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) in zijn Notitie 'Emissie en verspreiding van PFAS van afvalverbrandingsinstallatie Indaver' van 30 november 2022 viel **in dovemansoren:** Vlaanderen (lees: de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) bepaalde inmiddels **ook voor de ultrakorteketen PFAS-verbindingen manifest onjuiste en dus onwettige rapportage- en bepalingsgrenzen in de nieuwe Vlaamse analysemethode WAC/IV/A/026.**

Bijkomend blijft Vlaanderen de adviezen negeren van de Nederlandse minister van Infrastructuur en Waterstaat⁴ dat **ook PFAS-lozingen van 100 ng/l in de (Wester)schelde leiden tot een door de Kaderrichtlijn Water verboden achteruitgang** en dat Vlaanderen niet beschikt over een wettige impactbeoordelingsmethodiek voor PFAS-lozingen.

12. Eén en ander leidt ertoe dat, **net als vier jaar geleden in de omgevingsvergunning van 17 september 2020**, ook nu, in het bijstellingsbesluit van 22 augustus 2024, **waanzinnig hoge lozingsnormen voor PFAS-verbindingen worden verleend**, gebaseerd op **onwettige rapportage- en bepalingsgrenzen** opgenomen in de Vlaamse analysemethodes WAC/IV/A/025 en WAC/IV/A/026:

⁴ Zie de adviezen van 18 februari 2022 en 7 juni 2022 van de Nederlandse minister van Infrastructuur en Waterstaat Mark Harbers over de PFAS-lozingsnormen voor Indaver.

• TFA	15 µg/l	4,000 µg/l
• PFPrA	21 µg/l	0,120 µg/l
• PFPrS	0,575 µg/l	0,575 µg/l
• TFMS	0,500 µg/l	0,500 µg/l
• PFEtS	0,200 µg/l	0,200 µg/l
• 2,3,3,6-TFPrA	2,000 µg/l	2,000 µg/l
• 2,2,3,3-TFPrA	0,500 µg/l	0,175 µg/l
• MeFBSE	0,010 µg/l	0,010 µg/l
• FBSAA	0,100 µg/l	0,020 µg/l
• FBSE	0,020 µg/l	0,020 µg/l
• FBSEE-DA	0,010 µg/l	0,010 µg/l
• BPAF	0,010 µg/l	0,010 µg/l
• PFBSi	0,010 µg/l	0,010 µg/l

13. Voorliggend administratief beroep is gericht tegen de aldus op 22 augustus 2024 door de deputatie van de provincie Antwerpen aan 3M verleende lozingsnormen voor ultrakorteketen PFAS-verbindingen (stuk 1).

IV. TEN GRONDE

14. De op 22 augustus 2024 door de deputatie van de provincie Antwerpen aan 3M verleende lozingsnormen voor ultrakorteketen PFAS-verbindingen (stuk 1) zijn om volgende redenen **manifest onwettig**:

1) Verboden afwenteling van grondwaterverontreiniging op oppervlaktewaterlichamen

Overeenkomstig artikel 68, eerste lid, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (Bodemdecreet) **verleende OVAM⁵ in 2015 aan 3M een eindverklaring voor de zogenaamd door 3M uitgevoerde bodemsanering.⁶**

De eindverklaring voor de zogenaamd door 3M uitgevoerde bodemsanering impliceerde dat de bodemsanering van 3M was afgerond. Het is 3M dan ook niet toegestaan om, na de tussenkomst van de eindverklaring, een **mix van 'opgepompt grondwater van de bodemsanering' en bedrijfsafvalwater van 3M** (mix die onwettig 'procesbedrijfsafvalwater' wordt genoemd) **te lozen op oppervlaktewaterlichamen.**

⁵ Aansluitend op het losbarsten van het Vlaamse PFAS-schandaal werden zowel OVAM als het Vlaams Gewest **veroordeeld** bij vonnis van 19 september 2024 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

⁶ **Van saneren door 3M is nochtans nooit sprake geweest**, zie T. VANHESTE, 'Na het PFOS-schandaal: saneren is in Vlaanderen een rekkelijk begrip', *Knack*, 22 maart 2022 (<https://www.knack.be/nieuws/na-het-pfos-schandaal-saneren-is-in-vlaanderen-een-rekkelijk-begrip/>).

De (ondanks de OVAM-eindverklaring van 2015 klaarblijkelijk dan toch niet voltooide) **sanering van het door 3M verontreinigde grondwater kan enkel gebeuren binnen het kader van een nieuw door OVAM goed te keuren bodemsaneringsproject**, los van de voor de exploitatie van het chemisch bedrijf van 3M geldende omgevingsvergunning.⁷

De door het bestreden besluit bewerkstelligde afwenteling van de door 3M veroorzaakte grondwaterverontreiniging op oppervlaktewaterlichamen maakt een schending uit van het **'niet-afwentelingsprincipe'** opgenomen in artikel 4, lid 8 van de Kaderrichtlijn Water, zoals omgezet in het Vlaams Waterwetboek, overeenkomstig hetwelk **problemen met de kwaliteit van een grondwaterlichaam niet mogen worden afgewenteld op oppervlaktewaterlichamen**.

Deze schending van het Europeesrechtelijke 'niet-afwentelingsprincipe' is des te kwalijker nu uit het bestreden besluit blijkt dat **uitgerekend het onwettig geloosde grondwater ultrakorteketen PFAS-verbindingen blijkt te bevatten** (zie stuk 1, p. 19-20 en p. 40: *'Tijdens een overleg op 7 februari 2024 bevestigde 3M dat er geen ultrakorte PFAS werden gemeten in het procesafvalwater, maar dat ze wel werden gemeten in het bodemsaneringswater van de P&T en ook nog afkomstig kunnen zijn uit de leidingen'*).

2) Ongelijke behandeling van 'bedrijfsafvalwater' en 'verontreinigd hemelwater'

Zoals reeds onder 1) werd aangehaald, zijn de ultrakorteketen PFAS-lozingsnormen voor het zogenaamde 'procesbedrijfsafvalwater' (een onwettige mix van 'opgepompt grondwater van de bodemsanering' en bedrijfsafvalwater) **uitzonderlijk hoog omwille van de vuilvracht aan ultrakorteketen PFAS in het niet-gesaneerde grondwater**. Deze onwettigheid werd reeds onder 1) geduïd.

Even onwettig is de ongelijke behandeling van de **juridisch gelijke categorieën 'bedrijfsafvalwater' en 'verontreinigd hemelwater'** waaraan om duistere⁸ redenen toch **sterk uiteenlopende lozingsnormen** worden toegekend (zie onder meer voor TFA een lozingsnorm van **15.000 ng/l** versus een lozingsnorm van **4.000 ng/l** en voor PFPrA een lozingsnorm van **21.000 ng/l** versus een lozingsnorm van **120 ng/l**).

⁷ In het bestreden besluit wordt verwezen naar een zogenaamd '*project Kefalonia*' dat in de toekomst zou zorgen voor een *'volledige scheiding van het procesbedrijfsafvalwater en water afkomstig van de grondwatersanering'* (stuk 1, p. 27). Beroepsindieners herhalen in dit verband dat **grondwatersanering enkel en alleen kan plaatsvinden binnen het kader van een nieuw goedgekeurd bodemsaneringsproject**; voor deze toepassing van het Omgevingsvergunningsdecreet en Bodemdecreet hoeft 3M geen exotische namen te bedenken.

⁸ Eigenlijk niet zo duister: het zwaar met ultrakorteketen PFAS verontreinigde grondwater wordt **onwettig samengenomen met het bedrijfsafvalwater om er heel hoge PFAS-lozingsnormen te kunnen aan toekennen**. Deze onwettigheid zou te veel opvallen als ook voor het lozen van 'verontreinigd hemelwater' (i.e. 'bedrijfsafvalwater') dezelfde torenhoge PFAS-lozingsnormen zouden worden toegekend. Zodra de onwettige (en zwaarst vervuilde) categorie 'opgepompt grondwater' wegvalt, **kunnen/moeten 'verontreinigd hemelwater' en 'bedrijfsafvalwater' juridisch in dezelfde categorie 'afvalwater' komen, waaraan dezelfde strenge PFAS-lozingsnormen worden opgelegd**.

3) Gebrek aan geactualiseerd project-MER

Voorafgaandelijk aan de bij **besluit van 25 januari 2001** (MLAV1/00-345) door de deputatie van de provincie Antwerpen aan 3M verleende **milieuvergunning** werd een **project-MER** opgemaakt.

Bij besluit van **17 september 2020** (OMV/2020020441) oordeelde de deputatie van de provincie Antwerpen dat de **'eeuwigdurende' omgevingsvergunning voor 3M niet moest worden voorafgegaan door een project-MER.**

Het in 2021 losgebarsten **PFAS-schandaal** – dat leidde tot een **veroordeling** van het Vlaams Gewest en OVAM bij vonnis van 19 september 2024 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel – **onderstreept de onwettigheid van de overheidsbesluitvorming in het 3M-dossier.**

In het voorliggende bijstellingsbesluit van 22 augustus 2024 – **andermaal niet voorafgegaan door een project-MER, KRW-toets en onderzoek van grensoverschrijdende effecten** – wordt bevestigd wat reeds op 18 februari 2022 en 7 juni 2022 door de Nederlandse minister van Infrastructuur en Waterstaat Mark Harbers in het Indaver-dossier lastens Vlaanderen werd aangevoerd, met name **dat Vlaanderen niet beschikt over een impactbeoordelingsmethodiek voor PFAS-lozingen:**

*'Momenteel is er **geen uitgewerkte algemene methodiek beschikbaar** voor een gezamenlijke benadering van de impact van de parametergroepen, dus ook niet voor de groep van PFAS of deelgroepen ervan zoals de ultra(korte) PFAS. (...) **Evenmin is er een voldoende wetenschappelijke basis beschikbaar** waarop een gezamenlijke benadering voor de ultra(korte)keten PFAS kan worden gebaseerd.'* (stuk 1, p. 38):

Het gebrek aan impactbeoordelingsmethodiek voor PFAS-lozingen is uiterst problematisch in het licht van de **uitzonderlijk hoge gezondheidsrisico's, specifiek voor drinkwater, veroorzaakt door de ultrakorteketen PFAS:**

*'Ultrakorte PFAS-stoffen zijn zeer persistent en **overschrijden het criterium voor zeer hoge persistentie (vP) volgens bijlage XIII van de REACH-verordening ruimschoots.** (...) Eenmaal in het milieu aanwezig, is het verwijderen van deze PFAS uit oppervlakte-, grond- en drinkwater zeer moeilijk en zeer duur. (...) Ultrakorte PFAS vormen een groot deel van het totale PFAS-gehalte in aquatische matrices, zoals **drinkwater, afvalwater van afvalwaterzuiveringsinstallaties en regen** (...). Op basis van een recent Duits onderzoek (Neuwald et al., 2022) werd aangetoond dat de **ultrakorteketen PFAS tot 98 % van de totale PFAS-concentratie konden uitmaken in waterbronnen die gebruikt worden voor de captatie voor drinkwater, waarbij de hoogste concentraties gemeten werden voor TFA en PFPrA.**' (stuk 1, p. 38-39)*

Ondanks het gebrek aan project-MER en impactbeoordelingsmethodiek voor PFAS verleent de deputatie van de provincie Antwerpen op 22 augustus 2024 **waanzinnige hoge lozingsnormen aan 3M voor onder meer de meest gevaarlijke ultrakorteketen PFAS-verbindingen, met name 15.000 ng/l voor TFA en 21.000 ng/l voor PFPrA.**

Deze concentraties worden in het bestreden besluit 'verantwoord' door een door 3M uitgevoerde 'impactbeoordeling'. Het betreft een **meerledige individuele benadering ('Weight of Evidence')** waarbij via **verschillende afwegingen** ('Wezer, toetsing aan de milieukwaliteitsnormen, stroomafwaartse bijdrage, toetsing aan drinkwaternorm, ecotox') door 3M een evaluatie van de mogelijke impact zou zijn uitgevoerd, leidend tot volgend besluit: *'Wanneer de resultaten van al deze benaderingen samen worden gelegd, wordt geconcludeerd dat de lozing van ultra(korte)keten PFAS, aan de concentraties waarin ze momenteel in het effluent van 3M worden aangetroffen, zowel vanuit milieuhygiënisch standpunt als vanuit het standpunt van volksgezondheid aanvaardbaar is.'* (stuk 1, p. 26). **Ondanks de bijzondere kwalijke voorgeschiedenis, wordt 3M op zijn woord geloofd.**

Artikel 1.3.1.1., § 4 Waterwetboek bepaalt nochtans dat, voor een vergunningsplichtige activiteit die onderworpen is aan een project-MER, **de analyse en evaluatie van het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden** om dat effect te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren, **gebeurt in het project-MER.**

Artikel 1.7.2.5.4., § 2, lid 4 Waterwetboek bepaalt dat, voor een vergunningsplichtige activiteit die onderworpen is aan een project-MER, **de analyse en de evaluatie van het al dan niet optreden van een achteruitgang** van de toestand van een waterlichaam in het project-MER, **gebeurt in het project-MER.**

Bij **gebrek aan een geactualiseerd project-MER** kunnen de schadelijke effecten (verboden achteruitgang) niet worden ingeschat en kunnen overeenkomstig artikel 73, § 1, lid 1 Omgevingsvergunningsdecreet **géén wettige bijzondere milieuvorwaarden** worden opgelegd, houdende bijkomende maatregelen noodzakelijk voor de bescherming van de mens en het milieu tegen de onaanvaardbare risico's afkomstig van de exploitatie van 3M.

4) Schending van de resultaatsverplichtingen opgenomen in de Kaderrichtlijn Water, zoals omgezet in Vlaamse regelgeving

Overeenkomstig artikel 1.3.1.1., § 1, lid 1 Waterwetboek moet de overheid het bijstellingsverzoek van 3M afwijzen wegens **strijdigheid met de beschermingsverplichting, verbeteringsverplichting en BBT+-verplichting**, opgenomen in de Vlaamse regelgeving houdende omzetting van de Kaderrichtlijn Water en de Richtlijn Industriële Emissies:

- Zonder project-MER kan de overheid geen bijzondere milieuvorwaarden bepalen die een **garantie** inhouden dat de lozing van het bedrijfsafvalwater van 3M niet zal leiden tot een **verdere achteruitgang** van de op vandaag reeds **slechte chemische toestand** van alle betrokken oppervlaktewaterlichamen, **veroorzaakt door de aanwezigheid van de in Vlaanderen nooit eerder gemeten ultrakorte PFAS-verbindingen** (schending van de beschermingsverplichting).⁹
- De door 3M gevraagde bijstelling van milieuvorwaarden dateert van **nà het arrest nr. RvVb-A-2324-0438 van 8 februari 2024 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen**, waarin reeds duidelijk op het volgende werd gewezen: *‘Er moet worden vastgesteld dat noch het advies van de VMM, noch het verslag van de GOVC noch de bestreden beslissing zelf, aandacht besteedt aan de vraag of de lozing (...) die het gevolg kan zijn van het vergunde project een achteruitgang van de toestand van het oppervlaktewater kan veroorzaken.’* (schending van de beschermingsverplichting).
- Hoewel de verplichting om een goede chemische toestand te bereiken (pas) **geldt vanaf 22 december 2027**, moet de Vlaamse overheid zich nu reeds **onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van deze verplichting in gevaar brengt** (schending van de verbeteringsverplichting).
- Artikel 73, § 2, lid 2 Omgevingsvergunningsdecreet *juncto* artikel 3.3.0.3., lid 1, 3° Vlarem II, in omzetting van artikel 18 van de Richtlijn Industriële Emissies en van artikel 10 van de Kaderrichtlijn Water, bepalen dat, indien **met het oog op een milieukwaliteitsnorm** strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, in **de vergunning extra voorwaarden moeten worden gesteld**, onverminderd andere maatregelen die getroffen kunnen worden om aan de milieukwaliteitsnormen te voldoen. De bescherming van een gezond leefmilieu is in artikel 2.1.3. Vlarem II opgenomen als **‘algemene basismilieukwaliteitsnorm’** en de strafrechtelijk gesantioneerde milieuzorgplicht, opgenomen in artikel 5.4.9., § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), geldt als **‘impliciete milieukwaliteitsnorm’** (schending van de BBT+-verplichting).

⁹ Vergelijk het totaal gebrek aan metingen van ultrakorteketen PFAS-verbindingen in Vlaanderen met **Nederland waar men reeds tien jaar lang ultrakorteketen PFAS-verbindingen meet.**

V. BESLUIT

15. Om al deze redenen vragen beroepsindieners om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en om de door 3M gevraagde bijstelling van milieuvoorwaarden te **weigeren**.

Met toepassing van artikel 90, § 2, lid 1 *juncto* artikel 62, aanhef, 1° Omgevingsvergunningsdecreet en artikel 109, aanhef en 5° Omgevingsvergunningsbesluit vragen beroepsindieners om door de Gewestelijke Omgevingsvergunningscommissie te worden **gehoord**.

16. Nu 3M, bij gebrek aan lozingsnormen voor ultrakorteketen PFAS-verbindingen, (onder meer) **geen TFA mag lozen in concentraties hoger dan de in Nederland en Wallonië gehanteerde bepalingsgrens van 50 ng/l**, vragen beroepsindieners dat de Vlaamse overheid het nodige doet om dit te **handhaven**, bij gebreke waaraan beroepsindieners daartoe zelf actie zullen ondernemen.

Voor beroepsindieners,
Hun raadvrouw,

10 oktober 2024

Isabelle
Larmuseau
(Signature)
Isabelle Larmuseau
isabelle@omgevingsrecht.be

Digitaal ondertekend
door Isabelle
Larmuseau (Signature)
Datum: 2024.10.10
18:58:22 +02'00'

INVENTARIS VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN

1. Bestreden besluit van 22 augustus 2024 van de deputatie van de provincie Antwerpen houdende bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden voor de exploitatie van het chemisch bedrijf van de bv 3M Belgium, inrichtingsnummer omgevingsloket 20170529-0025, gelegen te 2070 Zwijndrecht, Canadastraat 11 en 2050 Antwerpen, Canadastraat 11, met bijzondere lozingsnormen voor ultrakorteketen PFAS
2. Aanplakking van het bestreden besluit op 11 september 2024
3. Bewijs betaling dossiertaks